

XXXVI.

Forflag til Lov

om

Tilkjøbsafgift af Skibe, der indføres til Færverne.

(Forelagt i Landstinget den 27de Oktbr. 1876 af Justitsminister Nellesmann).

Lov om Ophævelsen af den Kongelige Gnehandel paa Færverne af 21de Marts 1855 § 9 sidste Punktum affattes saaledes: Skibe af ikke over 60 Tons Drægtighed, som anskaffes fra Udlandet for at anvendes til Fiskeri og Vareførsel mellem selve Færverne, fritages for Tilkjøbsafgift. Benyttes de paa anden Maade, bliver Tilkjøbsafgift at erlægges efter de for det øvrige Kongerige gjældende Regler, hvilke ligeledes bringes til Anvendelse paa fra Udlandet anskaffede Skibe af over 60 Tons Drægtighed.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforflag.

For Færvernes Vedkommende findes de gjældende Bestemmelser om Tilkjøbsafgift af Skibe, som indføres fra Udlandet, i Forordning angaaende Told- og Skibsafgifterne af 1ste Mai 1838 §§ 48—51 samt Plakat af 13de Marts 1844 angaaende adskillige Forandringer i bemeldte Forordning, jvfr. Lov om Ophævelsen af den Kongelige Gnehandel paa Færverne af 21de Marts 1855 § 9 sidste Punktum. Herefter ere toldfri alle Skibe af 32 Tons Drægtighed og derunder, som anskaffes fra Udlandet for at anvendes til Fiskeri og Vareførsel mellem selve Færverne, saalænge de finde saadan Anvendelse. Naar derimod Skibene benyttes paa anden Maade, eller Skibet har en Drægtighed af over 32 Tons, svares Tilkjøbsafgift efter de Regler, som nærmere ere foreskrevne i foranævnte Lovbud, ifølge hvilke Afgiften beregnes efter Skibenes Drægtighed.

Efterat Loven om Told- og Skibsafgifterne af 4de Juli 1863 for det egentlige Danmarks Vedkommende havde fastsat Indførselsafgiften af Skibe til 3 pCt. af Værdien, er der imidlertid opstaaet et Misforhold, idet Færverne, navnlig hvad angaar Indførslen af ældre Skibe, ere blevne uheldigere stillede end det øvrige Danmark, og Lagthinget har derfor andraget paa, at Derne i Henseende til den omhandlede Tilkjøbsafgift maa blive stillede lige med det øvrige Kongerige.

I Forbindelse hermed har Lagthinget henvendt Opmærksomheden paa, at Bestemmelsen i § 9

i ovennævnte Lov af 21de Marts 1855 om at Skibe af ikke over 32 Tons Drægtighed under visse Betingelser fritages for Tilkjøbsafgift, hvorved man væsentligst tilsigtede at begunstige Fiskeri med Dæksfartøier, nu ikke længere svarer til Hensigten, idet man er kommen til den Erfaring, at det, naar Fiskeriet skal drives med Udbytte til et gunstigt Resultat, vil være nødvendigt at benytte dybtstikkende Fartøier paa circa 60 Tons. Lagthinget har derfor anholdt om, at der maa indrømmes saadanne Skibe, saalænge de alene benyttes til Fiskeri, en Nedsættelse i Afgiften. Amtmanden over Færverne har, næst gaaende at tiltræde hvad Lagthinget har bemærket, udtalt, at han maa anse det for rigtigt, at der under den omhandlede Forudsætning tilstaaes Skibe af den nævnte Størrelse fuldstændig fritagelse for Afgift.

I Hensidelse hertil samt da Finansministeriet, med hvilket man har brevetvæxlet over Sagen, har udtalt, at det paa Grund af den ubetydelige finansielle Interesse, denne Sag har for Statskassen, er samme ligegyldigt, om Justitsministeriet mulig fremfor Lagthingets Forflag om Moderation i visse Tilfælde i Tilkjøbsafgiften maatte foretrække den af Amtmanden foreslaaede Udvidelse af Fritagelse for Afgiften, er det derfor foreslaaet, at Skibe af 60 Tons Drægtighed og derunder, som udelukkende anvendes til Fiskeri og Vareførsel mellem selve Færverne, fritages for Tilkjøbsafgift.